

Daňovky

Daňové a právní aktuality

Daně

Právo

Ze světa

Z judikatury

Krátce

Únor 2020

Obsah

Editorial

Daně

Quick fixes: informace GFŘ a novelizované vysvětlivky EK

Vláda (ne)schválila investiční pobídky

Uplatňování DPH u tankovacích karet ovlivní rozsudky SDEU

Převodní ceny v hledáčku auditora

Co chystá ministerstvo financí v daních z příjmů pro rok 2021?

Právo

Nové verze CRD a CRR

Novela zákoníku práce (část I): Nejméně 160 hodin dovolené pro každého

Inspekce práce se soustředí na zastřené zprostředkování zaměstnávání, hrozí až desetimilionová pokuta

Novinka v oblasti přeshraničních přeměn – rozdělení vyčleněním

Ze světa

Brexit z pohledu českého imigračního práva

Uplatňování zásady skutečného vlastnictví a zásady zákazu zneužití práva v EU

Z judikatury

Nečekaný rozsudek SDEU: uplatnění komisionářské struktury

Městský soud v Praze: Daňové přiznání na nižší daň nelze podat po uplynutí lhůty

Editorial

Není zcela běžné, aby debaty o daňové politice zaujímaly první stránky novin. V případě plánů několika evropských vlád zavést digitální daň ze zisků Big Tech společností tomu tak je. Nejvíce dotčené společnosti jako Google či Facebook totiž mají svá ústředí ve Spojených státech a tamní vláda není současnou situací nadšena: tvrdí, že daň z digitálních služeb nespravedlivě cílí na americké zisky.

Jako odvetu za zavedení 3% digitální daně ve Francii pohrozily Spojené státy uvalením cla na dovoz francouzského šampaňského a sýrů. Tato pohrůžka přiměla Francii od záměru upustit a zavedení digitální daně odložit. Spojené státy si nyní pro změnu stěžují na britskou 2% digitální daň a i zde hrozí uvalením cel na britské produkty. Británie zatím tlaku odolává, ale možná se ještě dočkáme kompromisu. Navrhovaná česká digitální daň rovněž budí pozornost, a to nejen svou výší (7 %!), ale i nastavením pravidel – tak, aby nebyly postiženy tuzemské podniky. Ocitne se tedy příště v palebné linii Spojených států i Česká republika? A pokud ano, jak bude reagovat?

Kompromisy, k nimž v souvislosti s digitální daní dochází, pravděpodobně povedou k zintenzivnění iniciativy na úrovni OECD, tzv. BEPS 2.0, která představuje multilaterální přístup k řešení otázky zdanění moderní ekonomiky. Oproti digitální dani bude mít BEPS 2.0 nicméně mnohem širší dopad na podniky, a to nejen firmy typu Google či Facebook. Prosadit iniciativu BEPS 2.0 však bude ještě složitější a teprve uvidíme, jak bude realizace postupovat. Osobně věřím, že se ji do praxe uvést podaří. Jak ale praví zlaté pravidlo prognostiky: můžeme říci, co se asi stane, nikoliv však přesně kdy...

Patrick Leonard
Partner
KPMG Česká republika

4 | Daňové a právní aktuality – únor 2020

Quick fixes: informace GFŘ a novelizované vysvětlivky EK

Česká novela zákona o DPH implementující tzv. Quick fixes stále čeká na druhé čtení v Poslanecké sněmovně. Na konci ledna vydalo Generální finanční ředitelství informaci, v níž potvrzuje možnost přímého účinku evropské směrnice. I české subjekty mohou podle evropských změn postupovat už od 1. ledna 2020, i když ještě neproběhla implementace do vnitrostátního práva.

Veronika Výborná
vvyborna@kpmg.cz

Petra Němcová
pnemcova@kpmg.cz

Marcela Hýnarová
kpmg@kpmg.cz

Informace GFŘ

GFŘ v informaci zdůrazňuje, že v případě využití přímého účinku novelizované evropské směrnice je nutné splnit i veškeré související podmínky. To se týká zejména dodávek zboží z České republiky do jiného členského státu EU přes tzv. call-off sklad (režim skladu). Konkrétně je nutné jednotlivé toky zboží (tj. přesun zboží do call-off skladu a jeho následný tuzemský prodej) správně vykazovat v souhrnném hlášení. To by mělo nově obsahovat samostatný list právě pro režim skladu. Podle informace bude aktualizovaný elektronický formulář souhrnného hlášení dostupný na daňovém portálu (danelektronicky.cz) nejpozději 20. února 2020. Využití přímého účinku je dobrovolné, zatím je samozřejmě možné postupovat podle aktuálně účinného znění zákona o DPH.

Vysvětlivky EK

O vysvětlivkách publikovaných Evropskou komisí (EK) na konci minulého roku, které mohou představovat určité vodítko i pro české plátce DPH, jsme už [informovali](#). Dnes z jejich obsahu vybíráme ustanovení týkající se prokazování přepravy zboží. Prokázání fyzického dodání zboží do jiné země EU je totiž jednou z hlavních podmínek pro doložení nároku na osvobození prodeje zboží od české DPH.

Nově definované dokumenty potřebné pro prokázání přepravy do jiného členského státu EU jsou stanovené v článku 45a prováděcího nařízení Rady č. 282/2011. K prokázání přepravy jsou zapotřebí dva až tři dokumenty vystavené dvěma na sobě nezávislými stranami a subjekty nezávislými na prodávajícím a kupujícím. Takový požadavek je ovšem v některých situacích v podstatě nesplnitelný. Jak tedy v takových případech postupovat?

V případě, že daňový subjekt nemá k dispozici dokumenty předepsané nařízením, nelze mu dle vysvětlivek automaticky odepřít osvobození od DPH. Stále existuje možnost prokázat osvobození od DPH podle čl. 138 směrnice, tedy § 64 zákona o DPH.

Vysvětlivky se dále zabývají specifickými situacemi, např. pokud si dodavatel zajišťuje přepravu vlastními dopravními prostředky. V takovém případě se připouští, že není možné získat kombinaci dokumentů předepsanou

5 | Daňové a právní aktuality – únor 2020

článkem 45a, podmínky stanovené nařízením se neaplikují a přeprava se prokáže jiným způsobem.

Pokud dopravu zajišťuje kupující, je tento kupující navíc povinen vystavit prodávajícímu potvrzení o převzetí zboží. Poskytnout mu jej musí nejpozději desátý den měsíce následujícího po dodání zboží. Jak postupovat, pokud odběratel toto potvrzení ve stanovené lhůtě prodávajícímu neposkytne? EK uvádí, že desetidenní lhůta daná nařízením slouží zejména k určení časového rámce pro doručení potvrzení, nikoli k penalizaci dodavatele v případě nedoručení potvrzení od kupujícího ve lhůtě. Tato skutečnost tedy nemůže sama o sobě vést k zamítnutí osvobození daného plnění od DPH.

Vysvětlivky EK ovšem nejsou právně závazným dokumentem a záleží na tom, jak se k nim postaví česká finanční správa.

6 | Daňové a právní aktuality – únor 2020

Vláda (ne)schválila investiční pobídky

Třem žadatelům o investiční pobídky vláda neschválila finanční podporu na pořízení dlouhodobého majetku. Žádosti o podporu strategických investičních akcí investoři podali v předchozím legislativním režimu. Podpora ve formě slevy na dani zůstala zachována.

Karin Stříbrská
kpmg@kpmg.cz

Silvie Jurčíková
sjurcikova@kpmg.cz

Vláda v polovině ledna rozhodovala o přidělení investičních pobídek pro několik strategických investičních akcí, které slibovaly vytvoření více než 1 600 nových pracovních míst. Investoři žádali o finanční příspěvek na pořízení dlouhodobého majetku (tzv. hmotnou podporu) a také slevu na dani z příjmů.

Rozhodnutí vlády ovlivnila stávající ekonomická situace a aktuální vývoj na trhu práce, kdy se nezaměstnanost dlouhodobě drží na historickém minimu. Vláda byla toho názoru, že uvedené investiční akce nenaplní status strategických investic a hmotná podpora na pořízení majetku, která byla zamýšlena jako jeden z nástrojů, jak přilákat zahraniční investory a podpořit zaměstnanost, už své opodstatnění ztratila. V případě žádostí na podporu strategických investic, které obecně podléhají schválení vládou, tak vláda rozhodla, že se nejedná o investice strategického charakteru, a finanční podporu zamítla. Investoři mohou v budoucnu uplatnit jen podporu ve formě slevy na dani z příjmů.

Přestože investoři předložili žádosti o investiční pobídky před nabytím účinnosti poslední novely pobídkového zákona, vláda tímto stanoviskem indikovala svůj budoucí postoj. Podle ministra průmyslu a obchodu bude každá přímá investiční podpora pečlivě zvažována.

Investoři, kteří se žádost o investiční pobídky chystají teprve podat, by se měli zaměřit na přidanou hodnotu projektu, zdůraznit propojenost projektu s aktivitami výzkumu a vývoje a celkově vyčíslit a popsat veškeré ekonomické a socioekonomické přínosy projektu pro region a stát.

Výše uvedené může významně ovlivnit šanci projektu na úspěšné získání investičních pobídek, protože pobídky pro každý projekt nově schvaluje vláda. Zda je projekt v souladu s konceptem strategie České republiky a reflektuje současnou ekonomickou situaci a potřeby státu, které se mohou v čase měnit, je tak klíčovým faktorem pro schválení investičních pobídek.

Uplatňování DPH u tankovacích karet ovlivní rozsudky SDEU

Transakce s tankovacími kartami fungují napříč Evropou. Zavedení nových opatření pouze v některé ze členských zemí by mohlo způsobit komplikace. Proto se většina států EU zatím zdráhá v plné šíři aplikovat rozsudek Soudního dvora Evropské unie (SDEU) ve věci Vega International (C235/18) a Auto Lease Holland (C185/01).

Tomáš Havel
thavel@kpmg.cz

Lucie Leopoldová
kpmg@kpmg.cz

Generální finanční ředitelství (GŘ) připravuje návrh informace k uplatňování DPH u tankovacích karet, která by měla objasnit, jak [závěry rozsudků](#) zavést do správní praxe v Česku. K informaci se mohla vyjádřit a podat připomínky i odborná veřejnost.

Podle expertů byly situace v obou rozsudcích specifické a nedají se automaticky vztáhnout na všechny existující obchodní modely. Rozsudky neřeší otázku petrolejářských společností coby vydavatelů palivových karet, ale společností nacházejících se dále v dodavatelsko-odběratelském řetězci a vystupujících jako objednatelé karet, což je v praxi pozice zcela odlišná.

V současné době probíhá kompletace připomínek a jejich analýza. Poté by se měly s dotčenými subjekty projednat, a to v druhé polovině února či v březnu. GŘ předběžně počítá s odložením účinnosti informace a poskytnutím dostatečné doby na případnou úpravu systému (bude-li nezbytná). Původně avizovaný termín platnosti 1. dubna 2020 se tedy v tuto chvíli jeví jako nereálný.

Do problematiky tankovacích karet se v rámci Komory daňových poradců aktivně zapojujeme a podrobně ji sledujeme.

Převodní ceny v hledáčku auditora

Leden je tradičně měsícem, kdy se daňové oddělení KPMG zapojuje do ověřování účetních závěrek auditních klientů. Převodní ceny mohou představovat oblast s významným daňovým rizikem. Auditní tým jej vyhodnocuje a poté komunikuje s vedením společností, zejména s ohledem na jeho systémovou povahu.

Daniel Szmaraowski
dszmaragowski@kpmg.cz

Zdeněk Řehák
zrehak@kpmg.cz

Typickým tématem bývá propad provozního zisku, respektive zisku před zdaněním. Opatrný přístup vychází z reálných zkušeností: u výrobní společnosti, která vykáže významný propad zisků, nebo vykazuje kontinuální ztráty, a zároveň ve velkém obchodu se spojenými osobami, je pozornost finančního úřadu zaručena. Pohled správce daně je, že česká výrobní společnost je vždy v pozici smluvního výrobce a ztráta by měla jít na vrub zahraniční mateřské společnosti.

Tento zjednodušený náhled správce daně není žádnou novinkou. Nicméně, v roce 2019 jsme u skupinových výrobců zaznamenali nové, ne zcela jednoznačné situace. Už jenom proto, že výrobní kapacity a cena práce se dostaly na hranu ekonomické únosnosti a ne vždy byly výrobní podniky schopny dodat nasmlouvaná množství. Je otázkou, která strana transakce, zda objednatel nebo výrobce, má související vícenáklady nést.

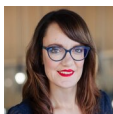
Dalším trendem je, že výsledky kontrol převodních cen u spojených osob v zahraničí se systémově odráží u českých spojených osob. Účetní dopady těchto změn se promítají do výkazů českých auditovaných společností. Může se jednat o úpravy cenových ujednání a modelů obchodní spolupráce, například zavádění licenčních poplatků nebo plateb za funkce vykonávané v zahraničí, které dříve nebyly odměňovány. Česká daňová správa si je vědoma tohoto trendu a opakovaně dává najevo, že nebude automaticky tolerovat snížení českého základu daně z příjmů z titulu výsledků zahraničních kontrol.

V neposlední řadě se setkáváme s otázkami cenových narovnání a jejich časové a věcné souvislosti s daným obdobím. Také posuzujeme úroveň dokumentace převodních cen či skupinových služeb. To vše s vědomím, že oblast převodních cen je stále prioritním tématem nejen českých finančních úřadů, ale celosvětově.

Auditor tak stojí v první linii při komunikaci rizik v oblasti převodních cen, neboť jako externí autorita se s těmito skutečnostmi setkává jako první. Jeho role je zde zásadní, když rizika identifikuje a iniciuje vnitroskupinovou diskusi o příslušných nápravných opatření.

Co chystá ministerstvo financí v daních z příjmů pro rok 2021?

Rok 2020 sotva začal a už se diskutují dvě novely zákona o daních z příjmů pro rok 2021. Plánuje se zavedení paušálního režimu pro vybrané fyzické osoby, hovoří se o peněžním příspěvku na stravování pro zaměstnance nebo zrušení 35% sazby srážkové daně. Naopak podle nejnovějších informací se zdá, že investoři mohou zůstat klidní – zrušení tradičního osvobození příjmů z prodeje investic po splnění časových testů, o kterém se na trhu hovořilo, se nejspíš do návrhu nedostane.

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Eva Mikulášková
emikulaskova@kpmg.cz

Z diskutovaných novinek upozorňujeme zejména na:

- Prodloužení pětiletého testu pro osvobození příjmů z prodeje nemovitostí, které nejsou primárně určeny k bydlení, na 15 let. Budou-li získané prostředky ve stanoveném termínu použity na uspokojení vlastní bytové potřeby, příjmy z prodeje zůstanou osvobozeny. Prodloužený časový test by se neuplatnil na prodej nemovitostí nabytých před datem účinnosti novely.
- Další analýze se podrobí návrh na zrušení osvobození úrokových příjmů českých daňových rezidentů, které jim plynou z dluhopisů emitovaných českými subjekty nebo Českou republikou v zahraničí. Pokud se obavy z administrativní zátěže nepotvrdí, možná se dočkáme zrušení osvobození úroků z eurobondů plynoucích jak fyzickým, tak právnickým osobám.
- Změna zdanění bezkupónových dluhopisů a vkladních listů u fyzických osob – zdanitelný příjem bude nejspíše nově stanoven jako rozdíl mezi vyplacenou jmenovitou hodnotou nebo cenou zpětného odkupu a nabývací cenou, kterou ale bude možné odečíst pouze do výše příjmů. Plátce by již neměl povinnost srazit daň, nýbrž sám investor bude povinen začlenit zisk do svého daňového přiznání.
- Zrušení 35% sazby srážkové daně pro rezidenty ze zemí, se kterými Česká republika nemá titul pro výměnu informací v daňových věcech. Zavádí se zdanění ovládaných zahraničních osob (tzv. CFC) ze zemí uvedených na unijním seznamu jurisdikcí nespolutracujících v daňové oblasti. U nich by se netestovala míra zdanění v zahraničí ani výkon podstatné hospodářské činnosti a do základu daně ovládaající obchodní společnosti by se zahrnovaly veškeré příjmy takové entity.
- Zavedení dobrovolného paušálního režimu pro osoby samostatně výdělečně činné s příjmy do jednoho milionu korun, které nejsou plátcí DPH a které splňují některé další podmínky. Daň by se hradila měsíční zálohou v paušální výši zahrnující současně jak zálohu na daň z příjmů (dle aktuálního návrhu ve výši 100 korun), tak zálohy na zákonné odvody ve výši odvozené od minimálního vyměřovacího základu, respektive u pojistného na důchodové pojištění a státní politiku zaměstnanosti zvýšeného o 15 procent.
- Zavedení daňově podporovaného peněžitého příspěvku zaměstnavatele na stravování zaměstnanců, který by byl alternativou ke klasickým stravenkám.
- Zmírnění oznamovací povinnosti o příjmech plynoucích do zahraničí – hovoří se o zvýšení limitu pro oznamování příjmů, ze kterých se daň nesráží, ze současných 100 tisíc na 300 tisíc korun nebo o prodloužení periodicity podávání oznámení.

Podle aktuálních informací by měl být po vnitřním připomínkovém řízení zachován tradiční časový test pro osvobození příjmů z prodeje podílů na obchodních korporacích a cenných papírech, o jehož zrušení se spekulovalo.

Návrh novely zavádějící paušální režim postoupil do vnějšího připomínkového řízení. Druhý návrh obsahující ostatní změny je teprve předmětem diskuzí a lze očekávat, že text návrhu dozná změn, než bude předložen do dalšího legislativního procesu.

Nové verze CRD a CRR

Ministerstvo financí připravilo návrh zákona, kterým implementuje směrnici CRD V a nařízení CRR II. Evropské předpisy přinášejí změny zejména v oblasti bankovníctví. Aktualizují hlavně pravidla týkající se kapitálové přiměřenosti a kapitálových rezerv, zpřísní také regulaci finančních holdingových osob.

Filip Horák
kpmg@kpmg.cz

Jiří Stratil
jstratil@kpmg.cz

Evropský regulátor připravuje bankovní sektor členských států na horší časy. Bankovní balíček pro snižování rizik na úrovni EU se nyní dostává na program českých zákonodárců. Účinnost zákona implementujícího CRD V a CRR II je navrhována na 29. prosince 2020. Komentujeme nejdůležitější změny, které návrh zákona přináší.

Zprv se jedná o změny v pravidlech pro výpočet kapitálového požadavku na úrovni Pilíře 2. Kromě úpravy podmínek, za kterých může ČNB uložit dodatečný kapitálový požadavek, bude nově zaveden i pokyn k držení dodatečného kapitálu, tzv. capital guidance. Orgány dohledu mohou sdělit institucím svá očekávání ohledně výše kapitálu držení nad rámec kapitálových požadavků a rezerv. Jde tedy o „měkký“ požadavek orgánu dohledu, který představuje nový, méně přísný, respektive méně formální nástroj v porovnání s dodatečným kapitálovým požadavkem. Nicméně v případě opakovaného neplnění může vyústit v „tvrdý“ požadavek na navýšení kapitálu v rámci Pilíře 2.

Další změna se dotkne úpravy kapitálových rezerv. Nově se zavádí především možnost ukládat kapitálovou rezervu ke krytí systémového rizika v závislosti na typech expozic, které novela vymezuje. Dochází také k úpravě výše možných sazeb kapitálových rezerv pro jiné systémově významné instituce.

V plánu je i zavedení povinnosti ustavit tzv. zprostředkující ovládající osobu pro velké skupiny mimo EU, jejichž součástí jsou alespoň dvě dceřiné instituce usazené v EU. Cílem této regulace je usnadnit dohled nad těmito skupinami a zvýšit způsobilost dotčených subjektů při řešení krize.

Změny se dotknou také oblasti regulace finančních holdingových osob, a to i těch smíšených. Důvodem této úpravy je skutečnost, že instituce (typicky banka) ovládaná holdingovými osobami není vždy schopná zajistit splnění požadavků na konsolidovaném základě napříč celou skupinou. Aby se zajistilo řádné plnění obezřetnostních požadavků na konsolidovaném základě, ovládající osoby jsou včleněny do oblasti přímé působnosti orgánů dohledu.

V neposlední řadě se mění úprava odměňování zaměstnanců finančních institucí, přičemž pozornost se soustředí především na genderovou rovnoprávnost a princip proporcionality.

Novela zákoníku práce (část I): Nejméně 160 hodin dovolené pro každého

Návrh velké novely zákoníku práce mají poslanci na stole od ledna. První část novely by měla začít platit už od 1. července tohoto roku. V následujících číslech Daňovek Vás proto seznámíme s hlavními změnami, které by novela měla přinést. V prvním díle našeho seriálu se podíváme na zřejmě nejzásadnější změnu, kterou je změna výpočtu dovolené. Počínaje rokem 2021 by dovolená měla vycházet z odpracovaných hodin, nikoli dnů, jak je tomu doposud.

Romana Szutányi
kpmg@kpmg.cz

Václav Bělohoubek
kpmg@kpmg.cz

Současná právní úprava dovolené počítané podle odpracovaných dnů nemusí být v některých ohledech zcela spravedlivá. Například zaměstnanci, který pravidelně odpracuje za týden deset hodin v rámci čtyř dnů, se pro účely dovolené započítá více odpracovaných dnů než zaměstnanci, který za týden odpracuje 24 hodin v rámci dvou dvanáctihodinových směn. Dovolená podle dnů navíc pokulhává i v případě, že některý zaměstnanec pracuje různě dlouhé směny. Bez ohledu na to, zda mu na daný den připadla šestihodinová, osmihodinová nebo dvanáctihodinová směna, zaměstnanec vyčerpá jeden den dovolené. A to může být pro zaměstnavatele i zaměstnance obrovský rozdíl.

Navrhovaná koncepce ponechává základní výměru dovolené v rozsahu nejméně čtyř týdnů. Výpočet nároku na dovolenou už ale nebude založen na odpracovaných dnech, ale na týdenní pracovní době zaměstnance, od níž se pak bude odvozovat i délka dovolené. Počet hodin roční dovolené bude zohledňovat počet hodin, které zaměstnanec skutečně odpracoval.

Právo na dovolenou za kalendářní rok bude mít zaměstnanec, který za nepřetržitého trvání pracovního poměru k témuž zaměstnavateli pro něj odpracoval během 52 týdnů v kalendářním roce stanovenou nebo sjednanou kratší týdenní pracovní dobu připadající v průměru na každý z těchto 52 týdnů (tj. např. 40 hodin týdně). Délka dovolené za kalendářní rok pak bude odpovídat délce týdenní pracovní doby konkrétního zaměstnance vynásobené počtem týdnů dovolené. V praxi to znamená, že zaměstnanec pracující 40 hodin týdně, který má nárok na pět týdnů dovolené, bude mít nárok na roční dovolenou v délce 200 hodin (tj. 40 hodin x 5 týdnů).

Zaměstnanec, kterému nevzniklo právo na dovolenou za kalendářní rok, ale za nepřetržitého trvání pracovního poměru k témuž zaměstnavateli odpracoval u něho alespoň čtyři týdny v rozsahu stanovené nebo kratší sjednané týdenní pracovní doby, bude mít nárok na poměrnou část dovolené za kalendářní rok. Za každou řádně odpracovanou týdenní pracovní dobu tak má zaměstnanci náležet jedna dvaapadesátina dovolené za kalendářní rok. Zákon počítá i s možností, že zaměstnanec odpracuje v přepočtu na týdenní pracovní dobu i více než 52 týdnů za kalendářní rok. V takovém případě se zaměstnanci v příslušném kalendářním roce zohlední vyšší počet celých násobků stanovené nebo kratší pracovní doby než 52.

Se změnou koncepce dovolené ze dnů na hodiny souvisí i změny týkající se krácení dovolené. Dnes může zaměstnavatel krátit dovolenou jak za neomluvenou absenci, tak v případě dlouhodobých překážek v práci. Nově to bude možné pouze v případě neomluvené absence, a to jen o počet skutečně zameškaných hodin. Žádné krácení

dovolené pro překážky v práci se napříště konat nebude. Veškeré překážky se budou buď započítávat, nebo nezapočítávat do počtu odpracovaných hodin v rámci týdenní pracovní doby, a tím ve výsledku ovlivňovat celkovou délku dovolené.

Novela současně umožňuje na žádost zaměstnance převést do dalšího roku část dovolené, která přesahuje její zákonnou minimální délku čtyř týdnů, resp. šesti týdnů u pedagogických a akademických pracovníků.

Změna koncepce dovolené bude mít bezesporu dopady zejména na zaměstnavatele, kteří se budou muset na nový systém včas a kvalitně připravit. V dalším díle našeho seriálu o velké novele zákoníku práce vám přiblížíme, v čem se změní pravidla pro doručování písemností zaměstnancům.

14 | Daňové a právní aktuality – únor 2020

Inspekce práce se soustředí na zastřené zprostředkování zaměstnávání, hrozí až desetimilionová pokuta

Kontroly inspekce práce zaměřené na zjištění nelegální práce nejsou pro zaměstnavatele nic nového. Prověřování švarcsystému či práce cizinců bez patřičných povolení dlouhodobě patří mezi nejčastější předmět kontrolní činnosti inspekce. V poslední době inspektoři zaostřili svou pozornost i na další formu nelegálního zaměstnávání: pronájem pracovní síly maskovaný smlouvami o dílo či o dodání služeb. Za takové outsourcingové struktury může hrozit pokuta až 10 milionů korun.

Barbora Cvinerová
bcvinerova@kpmg.cz

Kateřina Randlová
kpmg@kpmg.cz

Kontrolní praxe inspekce reaguje na poměrně nový delikt nazvaný zastřené zprostředkování zaměstnávání, který byl do zákona o zaměstnanosti zařazen na podzim roku 2017. Zákon jej definuje jako pronájem pracovní síly bez dodržení podmínek pro zprostředkování zaměstnání, které musí splňovat agentury práce. Typicky jde o situace, kdy společnost nemá dostatek vlastních pracovníků, například na provedení montážních prací. Najde si tedy externího dodavatele, se kterým uzavře smlouvu o provedení montážních prací. Dodavatel ale ve skutečnosti nezajišťuje provedení prací na klíč, jen zprostředkuje personál, který práci pro klienta provádí jako jeho běžní zaměstnanci.

Hranice mezi dovořeným outsourcingem a zakázaným deliktem je tenká a nejednoznačná. Mnoho společností si neuvědomuje, že právě jejich dodavatelské smlouvy mohou být problematické. Úplatný pronájem pracovní síly může legálně poskytovat jen agentura práce s povolením vydaným Generálním ředitelstvím Úřadu práce. Právě přísné podmínky, které je potřeba splnit pro získání povolení (ať už kvalifikační požadavky, pojistné krytí nebo například povinnost složit půlmilionovou kauci), ale i povinnosti, které musí agentura splňovat během svého podnikání (například požadavky kladené na smluvní vztahy s klienty-uživateli agenturních zaměstnanců, nutnost zajistit srovnatelné pracovní a mzdové podmínky nebo široké evidenční povinnosti), jsou hlavním důvodem, proč se společnosti k nelegálnímu zastřenému agenturnímu zaměstnávání uchylují stále častěji.

Počet kontrol provedených inspekcí se snižuje, jsou však rozsáhlejší. Potvrzuje to i naše praxe – kontrola zahájená u jedné společnosti se pravidelně rozšiřuje na další, typicky na subdodavatele dodávající pracovní sílu. Využívají se komplikovanější subdodavatelské struktury, v nichž se smlouvy o dílo či poskytování služeb řetězí. I tyto vztahy je však inspekce schopna postupně rozplést a identifikovat jednotlivá porušení předpisů.

Inspekce potvrzuje i další nešvar trhu práce – zaměstnávání cizinců bez povolení platných pro práci v Česku, typicky s polskými vízy vydanými pro zaměstnání v Polsku. I tito cizinci jsou často zapojováni do nepřehledných dodavatelských vztahů. Výjimkou nejsou ani případy, kdy je přidělovací osobou sice agentura práce, nicméně povolení pro cizince neodpovídá aktuálně vykonávané práci.

15 | Daňové a právní aktuality – únor 2020

Je zřejmé, že zaměření na kontroly nelegálního zaměstnávání inspekci jen tak neopustí. Jde o nejzávažnější pracovněprávní delikt s nejvyšší možnou pokutou. Sankce za nedodržení podmínek pro zprostředkování zaměstnání v současné době hrozí zejména dodavatelům bez příslušné licence. Ani postih odběratelů jejich „služeb“ však nelze vyloučit. Recept, jak se pokutě vyhnout, přitom bývá jednoduchý – nechat si dodavatelské smlouvy prověřit právníkem a upravit podmínky nastavení spolupráce do formy legálního outsourcingu.

Novinka v oblasti přeshraničních přeměn – rozdělení vyčleněním

Rozdělení, v českém prostředí poměrně častá forma přeměny i užitečný nástroj pro řízení rizik nebo daňových aspektů, se dočkalo harmonizované evropské úpravy. Novela směrnice zavádí mimo jiné nová pravidla pro přeshraniční přemístění sídla i rozdělení, a to včetně českému právnímu řádu dosud neznámé formy přeshraniční přeměny – rozdělení vyčleněním. Lhůta pro implementaci je 31. ledna 2023.

Martina Pelikánová
kpmg@kpmg.cz

Petr Janíček
pjanicek@kpmg.cz

Současná česká právní úprava i praxe zná dva druhy rozdělení:

- rozštěpením, tedy situaci, kdy z jedné rozdělované obchodní korporace přechází celé jmění alespoň na dvě nástupnické obchodní korporace, přičemž tato rozdělovaná zaniká,
- odštěpením, kdy rozdělovaná korporace nezaniká, část jmění zůstává rozdělované obchodní korporaci a část jejího jmění přechází alespoň na jednu nástupnickou korporaci.

Dále lze rozdělení ve smyslu české úpravy kategorizovat podle toho, zda vznikají nové společnosti (rozštěpení/odštěpení se vznikem nových společností), anebo dochází ke sloučení přecházejících částí jmění s již existující společností (rozštěpení/odštěpení sloučením); případně kombinace těchto variant. Český zákon upravující přeměny obchodních společností a družstev také obsahuje úpravu postupu při přeshraničním rozdělení.

Výše zmíněná novela stanovuje harmonizovaná pravidla pro přeshraniční rozdělení společností pro všechny státy EU, a to rozdělení rozštěpením i odštěpením, ovšem pouze pro případy rozdělení se vznikem nových společností. Variantu rozštěpení a odštěpení sloučením evropská úprava z důvodu složitosti prozatím neupravuje. Novinkou obsaženou v této novele je ale ještě třetí varianta rozdělení, a to tzv. rozdělení vyčleněním.

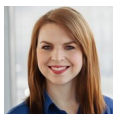
Rozdělení vyčleněním, typ přeshraniční přeměny, kterou český právní řád dosud nezná, představuje možnost vytvořit společnost tzv. vyčleněním. Z rozdělované společnosti se převádí část jmění na jednu či více nástupnických společností. Na rozdíl od již známých forem rozdělení získává cenné papíry nebo podíly na takto nově vytvořené nástupnické společnosti rozdělovaná společnost, která se stává jediným společníkem/akcionářem této společnosti vzniklé vyčleněním, a nikoli společníci rozdělované společnosti. Dle dosavadní právní úpravy se společníky společnosti nově vznikající v rámci rozdělení stávají společníci rozdělované společnosti.

Vyčlenění tedy simuluje situaci, kdy si společnost založí dceřinou společnost, do níž vloží část jmění, případně část závodu, ovšem s výhodami, které tyto transakce v podobě přeměny přináší zejména v oblasti daní, ale i například v oblasti právního nástupnictví v případě uzavřených smluv.

Pro podnikatele tedy může nová úprava přinést nový nástroj pro usnadnění a zlevnění přeshraničních restrukturalizací. Očekáváme, že novelizovaný zákon o přeměnách umožní provádět rozdělení vyčleněním i jako čistě vnitrostátní přeměnu.

Brexit z pohledu českého imigračního práva

Posledním lednovým dnem skončil nekonečný příběh brexitu. Prováděcí zákon k výstupové dohodě schválil začátkem roku parlament Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a podpis k němu připojila i královna Alžběta II. Dohodu poté odsouhlasili poslanci Evropského parlamentu. Po dlouhém období nejistoty, dohadování a odkladů má nyní Evropská unie o jednoho člena méně. Jak bude vypadat období po brexitu z pohledu českého imigračního práva? Na co by se měli britští občané připravit?

Barbora Cvinerová
bcvinerova@kpmg.cz

Markéta Volejníčková
kpmg@kpmg.cz

Lukáš Sova
kpmg@kpmg.cz

Odchod Spojeného království z Evropské unie se uskutečnil podle scénáře „měkký brexit s dohodou“. Okamžikem vystoupení začalo platit přechodné období, které skončí 31. prosince letošního roku (s možností prodloužení až o dva roky). V tomto mezidobí se mnoho nezmění. Na občany Velké Británie se bude nadále hledět jako na občany Evropské unie. V případě České republiky to znamená, že občané Velké Británie mohou na našem území nadále pobývat i pracovat bez nutnosti žádat si o některé z povolení k pobytu či práci, tak jak je tomu u občanů ze zemí mimo Evropskou unii (z takzvaných třetích zemí).

Nedojde-li k prodloužení přechodného období, pak se počátkem roku 2021 z Britů z pohledu českých imigračních předpisů stanou občané třetích zemí, tj. osoby, které nemají výhodu volného pohybu a vstupu na trh práce v zemích Evropské unie. Pokud tedy budou chtít v České republice zůstat, budou si muset změnit svůj pobytový status, a to nejpozději posledního dne přechodného období.

Tuto změnu bude možné učinit na místně příslušné pobočce Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky. K podání žádosti je třeba se dostavit osobně s veškerými dokumenty, ideálně na předem sjednaný termín a čas. Výčet pobytových oprávnění pro občany třetích zemí je rozsáhlý a je třeba správně vybrat, aby oprávnění odpovídalo účelu pobytu na území České republiky. Občané Velké Británie, kteří v současné době nejsou držiteli potvrzení o přechodném nebo trvalém pobytu a neplánují pobývat po konci přechodného období na našem území, nejsou povinni žádat o žádné pobytové oprávnění.

Takzvaný Lex brexit, speciální zákon, kterým se Česko připravovalo na tvrdý brexit, tedy odchod bez dohody, se vůbec nestane účinným. Uplynutím přechodného období se pouze upraví vyhláška, která reguluje místní příslušnost zastupitelských úřadů přijímajících žádosti cizinců o česká pobytová oprávnění. Jakkoli pro třetízemce v zásadě platí povinnost podat žádost na zastupitelském úřadě ve státě, jehož jsou občany (případně ve státě, který cizinci vydal cestovní doklad, nebo v němž má dlouhodobý nebo trvalý pobyt), občané Velké Británie získají možnost využít kterýkoli zastupitelský úřad České republiky.

18 | Daňové a právní aktuality – únor 2020

I přesto, že z hlediska českého imigračního práva nedojde z důvodu brexitu k zásadním změnám, doporučujeme nenechat řešení situace až na poslední chvíli a využít přechodné období k přípravě na dobu, kdy občané Velké Británie přijdou o pobytové výhody a volný přístup na trh práce. V první řadě jde hlavně o volbu vhodného pobytového oprávnění, případně i pracovního povolení a přípravu dokumentů požadovaných pro zvolený typ žádosti.

19 | Daňové a právní aktuality – únor 2020

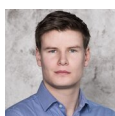
© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Uplatňování zásady skutečného vlastnictví a zásady zákazu zneužití práva v EU

Soudy v celé Evropské unii se inspiroují tzv. Dánskými rozsudky Soudního dvora EU. Rozhodnutí vnitrostátních soudů týkající se zdanění dividend či úroků, které obdržely holdingové společnosti, sledují zásadu skutečného vlastnictví (španělský rozsudek) a zásadu zákazu zneužití práva v případě umělých uspořádání (nizozemský soud).

Diana Marková
dmarkova@kpmg.cz

Matěj Kolář
kpmg@kpmg.cz

O „dánských“ rozhodnutích Soudního dvora EU, které poskytly návod k uplatňování zásady skutečného vlastnictví a zásady zákazu zneužití práva, jsme už psali. Tak jak SDEU judikoval, princip skutečného vlastnictví lze interpretovat pomocí komentáře k Modelové smlouvě OECD. Obecná zásada zákazu zneužití práva má být podle SDEU uplatňovaná členským státem i v případech, kdy takové ustanovení není v právních předpisech členského státu implementované.

Vnitrostátní soudy v celé EU vycházejí z rozhodnutí SDEU. Rozhodnutí španělského Centrálního daňového soudu z října 2019 do jisté míry zahrnuje oba principy s odvoláním na dánské případy judikované SDEU. Příklad se týká španělského dlužníka, který získal financování od svého nizozemského společníka. Úrok, který nizozemská společnost obdržela, převedla okamžitě daňovému rezidentovi Andorrey. Nejzajímavější v tomto případě je, že rozhodnutí soudu je v rozporu s předchozím přístupem španělského Národního vrchního soudu. V době vydání rozsudku nebyl požadavek skutečného vlastnictví zakotven ve španělských právních předpisech. Španělská společnost to použila ke zpochybnění argumentu španělského správce daně. Soud však rozhodl, že pro osvobození od srážkové daně musí platit, že příjemce je skutečným vlastníkem úroků (tj. musí mít kontrolu nad dalším využitím přijatých příjmů). Podle soudu je tento přístup v souladu s obecným smyslem směrnice EU o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků.

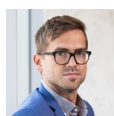
Dalším rozhodnutím, které se převážně zabývá zásadou zákazu zneužití práva, je rozhodnutí nizozemského Nejvyššího soudu z ledna 2020. Nizozemský soud rozhodl ve prospěch daňové správy, kdy dividendy plynoucí z podstatného podílu v nizozemské společnosti do lucemburského holdingu hodnotí jako v Nizozemsku zdanitelné a celou strukturu jako umělou a zaměřenou především na to, aby se společnost vyhnula dani. Soud dospěl k tomuto závěru použitím dvou testů. Zaprvé, test vyhýbání se daňovým povinností: ten byl splněn, protože vložení společnosti, daňového rezidenta Lucemburska, mezi společníka, který je daňovým rezidentem ve třetí zemi (Švýcarsku), a nizozemskou společnost bylo dle soudu umělou konstrukcí (vložená společnost neměla reálnou podstatu). Za druhé, v rámci podnikatelského testu soud dospěl k závěru, že podíl v nizozemské společnosti není obchodním aktivem daňového poplatníka, nýbrž pouze investicí, tj. společnost nezajišťuje žádné funkce nebo služby a je čistým holdingem.

Doporučujeme zhodnotit toky dividend, úroků a licenčních poplatků ve vaší společnosti / skupině, pokud narazíte na jakékoli nejasnosti, neváhejte nás kontaktovat.

20 | Daňové a právní aktuality – únor 2020

Nečekaný rozsudek SDEU: uplatnění komisionářské struktury

Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) v rumunském rozsudku č. C-707/18 posuzoval případ, kdy kupující vlastním jménem a na vlastní náklady zajišťoval správní úkony nutné k uskutečnění prodeje pozemků. Bez ohledu na to, zda za ně prodávající zaplatil či ne, podle soudu jde o uplatnění komisionářské struktury.

Martin Krapinec
mkrapinec@kpmg.cz

Hana Hašková
hhaskova@kpmg.cz

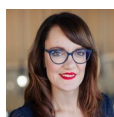
Prodávající uzavřel s kupujícím smlouvu o budoucí smlouvě kupní, na základě které kupující získal nárok na koupi pozemků. Následně uzavřeli standardní kupní smlouvu. Předmětem smlouvy o budoucí smlouvě kupní bylo zajištění administrativních kroků potřebných k prodeji pozemků. Kupující se v této smlouvě zavázal provést na vlastní náklady služby související se shromážděním potřebných dokumentů, zaměřením pozemků, se zápisem do katastru nemovitostí apod. Zajištění těchto aspektů je podle rumunské vnitrostátní právní úpravy nezbytné k tomu, aby mohla být řádně uzavřena kupní smlouva.

Kupující si na zajištění administrativních požadavků vyplývajících ze smlouvy o budoucí smlouvě kupní najal třetí osobu. Náklady na tyto správní úkony tak nikdy nebyly fakturovány prodávajícímu, neboť je kupující považoval za náklady spojené se svou investicí, vynaložené navíc pro účely dosažení zdanitelných příjmů.

Správce daně však kupujícímu doměřil DPH ze služeb souvisejících se zajištěním zápisu do katastru nemovitostí třetí osobou. Stěžejním argumentem byla podle správce daně skutečnost, že tyto služby kupující poskytl vlastním jménem, ale na účet prodávajícího, který měl zákonnou povinnost administrativní úkony provést. Tudíž situaci klasifikoval jako klasickou komisionářskou strukturu. Soudní dvůr potvrdil závěr správce daně, že ačkoli za tyto služby nebyla sjednána žádná odměna, jedná se o poskytnutí zdanitelného plnění (jako při komisionářské struktuře) a DPH má správně být odvedena.

Městský soud v Praze: Daňové přiznání na nižší daň nelze podat po uplynutí lhůty

Termín pro podání dodatečného daňového přiznání je stanoven do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém se daňový subjekt dozvěděl, že příslušná daň nebyla stanovena správně. Bez ohledu na to, zda se podává na daň vyšší nebo nižší. Co se stane, podá-li poplatník přiznání po termínu? Městský soud v Praze tvrdí, že daňové přiznání na nižší daň nelze po uplynutí lhůty již podat.

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Josef Riesner
kpmg@kpmg.cz

Pro podávání dodatečných daňových přiznání obecně platí dvě základní lhůty – přiznání je potřeba podat do konce následujícího měsíce, ve kterém se daňový subjekt dozvěděl, že jej má podat, současně ale nejpozději před uplynutím prekluzivní lhůty pro stanovení daně. Městský soud se v kauze sp. zn. 9 Af 1/2018 zabýval případem dodatečného daňového přiznání na snížení daně, které bylo podáno až po prvně uvedeném termínu. Soud dal za pravdu správci daně, který celé dodatečné daňové přiznání odmítl z důvodu opožděnosti. Uplynutím stanovené lhůty totiž podle soudu zaniká oprávnění daňového subjektu podat dodatečné přiznání na daň nižší.

Soud se ke sporné otázce vyjádřil tak, že i když uplyne byť jedna ze lhůt, zanikne daňovému subjektu oprávnění podat dodatečné přiznání na daň nižší. V případě podání na daň vyšší je situace jiná. Zde existuje povinnost, nikoli pouze možnost daňového subjektu přiznání podat. Tato povinnost trvá po celou dobu lhůty pro stanovení daně, za opožděné přiznání nabíhají v souladu s daňovým řádem příslušné sankce. Na závěrech soudu nic nezměnil ani argument daňového subjektu, že vzhledem ke složitosti případu bylo nutné nechat si nejprve vypracovat stanovisko k možnosti podání dodatečného daňového přiznání.

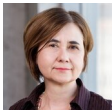
V praxi může být určení počátku běhu prvně zmiňované lhůty poměrně složité. V posuzovaném případě byl dle soudu počátek dán poměrně jednoznačně: datem, kdy bylo rozhodnutí zakládající titul pro podání dodatečného přiznání doručeno právnímu zástupci daňového subjektu. Případem se bude ještě zabývat Nejvyšší správní soud. Rozsudek Městského soudu nicméně vysílá jasný signál, že s podáním dodatečného daňového přiznání není radno otálet a termíny pro jeho podání je potřeba hlídat stejně pečlivě jako u řádného daňového přiznání.

Stručné aktuality, únor 2020

Daňové a právní novinky posledního měsíce jednou nebo dvěma větami.

Václav Baňka
vbanka@kpmg.cz

Lenka Fialková
lfialkova@kpmg.cz

KRÁTCE Z DOMOVA

- Od nového roku se navýšil rodičovský příspěvek z důvodu péče o nejmladší dítě v rodině z 220 na 300 tisíc korun a u dvou a více současně narozených dětí z 330 na 450 tisíc korun. Navýšení se týká všech příjemců, kteří k 1. 1. 2020 dosud nevyčerpali celkovou sumu této dávky. Součástí novely je také navýšení počtu hodin v měsíci, po které může dítě pobývat v předškolním zařízení, a to ze 46 na 92 hodin měsíčně.
- 1. ledna 2020 se v návaznosti na růst průměrné mzdy zvýšila maximální výše podpory v nezaměstnanosti z 18 111 na 19 389 korun měsíčně a maximální výše podpory při rekvalifikaci z 20 297 na 21 729 korun měsíčně. Vzrostl i limit povoleného výdělku pro uchazeče o zaměstnání, kteří nepobírají podporu a chtěli by si přivydělávat v nekolidujícím zaměstnání, z původních 6 675 na 7 300 korun měsíčně.
- Zákon o právu na digitální služby (12/220 Sb.) vstoupil v účinnost 1. února 2020. Garantuje občanům elektronickou komunikaci s úřady. Výjimku tvoří jen případy, které přes internet nelze vyřídit, jako je například technická kontrola vozidla nebo fyzické vyzvednutí průkazu. K prokázání totožnosti by měla plně dostačovat například elektronická občanka nebo identitní prostředky bank.
- Poslanci v prvním čtení podpořili novelu zákoníku práce. Upravuje například sdílené pracovní místo.
- Návrh zákona o dani z digitálních služeb prošel v lednu 1. čtením ve Sněmovně, nyní jej bude projednávat rozpočtový výbor. Vláda si od daně slibuje až pět miliard korun navíc do rozpočtu. Spojené státy hrozí protiopatřeními, například zavedením cel na české výrobky.
- Poslanecká sněmovna projednala ve druhém čtení novelu daňového řádu, která kromě zavedení portálu Moje daně navrhuje například i prodloužení lhůty pro vrácení nadměrného odpočtu DPH, změnu výše sazeb úroků z prodlení či zrušení pětidenní toleranční lhůty při pozdním podání daňového přiznání a pozdní platbě daně.
- Na druhé čtení stále čeká novela, která by do české legislativy měla implementovat unijní legislativu v oblasti DPH a také oznamovací povinnost při přeshraničních transakcích (tzv. DAC 6). V obou případech už implementační lhůta uplynula a Evropská komise zaslala České republice (stejně jako ostatním zemím, které implementační lhůtu nedodržely) dopis, kterým vyzývá k dokončení implementace. Zatímco v oblasti DPH je evropská legislativa účinná k 1. lednu 2020 a Ministerstvo financí vydalo informaci, jak v dané situaci postupovat, v případě problematiky DAC 6 by měla příslušná úprava nabýt účinnosti až k 1. červenci 2020. Oznamovací povinnosti budou podléhat už přeshraniční uspořádání implementovaná po 25. červnu 2018.

KRÁTCE ZE ZAHRANIČÍ

23 | Daňové a právní aktuality – únor 2020

- Evropská komise představila evropskou ekologickou dohodu, která obsahuje kroky k tomu, aby se Evropa stala do roku 2050 prvním klimaticky neutrálním kontinentem. Orientační harmonogram zahrnuje i návrh na úpravu směrnice o zdanění energie k červnu 2021.
- EU a Velká Británie zahájí intenzivní diskusi o vzájemném partnerství a volném obchodu během přechodného období, které má trvat do 31. prosince 2020.
- Evropský parlament vyzval Evropskou komisi a členské státy, aby se dohodly na společném postoji ke zdanění digitální ekonomiky. Poslanci chtějí navrhnout řešení na úrovni EU v případě, že nebude možné dosáhnout dohody na mezinárodní úrovni do konce roku 2020.
- Rakouské ministerstvo financí zveřejnilo pokyny k dani z digitálních služeb. Daň ve výši 5 % se bude počítat z poplatků, které obdrží poskytovatelé služby, s možností odpočtu služeb získaných od jiných poskytovatelů reklamních služeb.
- V Dánsku a na Islandu vstoupila v platnost mnohostranná úmluva o provádění opatření souvisejících s daňovou úmluvou BEPS (MLI). MLI také ratifikovaly Chile, Estonsko a Indonésie. V platnost vstoupí tři měsíce poté, co jednotlivé jurisdikce uloží svou ratifikační listinu u OECD. Lichtenštejnsko uložilo svou ratifikační listinu u OECD v prosinci 2019, MLI bude zde účinná od 1. dubna 2020. MLI také podepsalo Jordánsko, takže celkový počet signatářů se vyšplhal na 93 jurisdikcí.
- OECD vydalo aktualizované pokyny pro country-by-country reporting. Další informace jsou k dispozici v pokynech a ve shrnutí.
- OECD ve zprávě, která hodnotí výměnu daňových rozhodnutí mezi 112 jurisdikcemi, uvádí, že došlo k výměně 30 000 závazných posouzení.
- Nizozemské ministerstvo financí zveřejnilo seznam jurisdikcí s nízkým daňovým zatížením pro rok 2020. Soupis obsahuje jurisdikce, které jsou na seznamu nespolupracujících jurisdikcí Evropské unie a jurisdikce, které mají sazbu daně z příjmu právnických osob nižší než 9 %. Kromě toho jsou zde uvedeny Anguilla, Bahamy, Bahrajn, Barbados, Bermudy, Britské Panenské ostrovy, Kajmanské ostrovy, Guernsey, Ostrov Man, Jersey, Turks a Caicos, Turkmenistán, Vanuatu a Spojené arabské emiráty.
- V Polsku zveřejnili vyhlášku, která do konce června 2020 brání klíčové změně režimu srážkové daně. Odložené opatření se týká povinnosti vybírat srážkovou daň bez ohledu na případnou daňovou úlevu u zdroje příjmu, kterou umožňuje smlouva o zamezení dvojího zdanění nebo výjimka v polském právu na základě směrnice EU.

24 | Daňové a právní aktuality – únor 2020

[LinkedIn](#) | [Twitter](#) | [Facebook](#) | [Instagram](#)

www.kpmg.cz

Tel.: +420 222 123 111

Informace zde obsažené jsou obecného charakteru a nejsou určeny k řešení situace konkrétní osoby či subjektu. Ačkoliv se snažíme zajistit, aby poskytované informace byly přesné a aktuální, nelze zaručit, že budou odpovídat skutečnosti k datu, ke kterému jsou doručeny, či že budou platné i v budoucnosti. Bez důkladného prošetření konkrétní situace a řádné odborné konzultace by neměla být na základě těchto informací činěna žádná opatření.

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., a Czech limited liability company and a member firm of the KPMG global organization of independent member firms affiliated with KPMG International Limited, a private English company limited by guarantee. All rights reserved.